

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 2T/52/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712010438
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Mazúch
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5712010438.4

Rozhodnutie

Okresný súd Martin v konaní pred samosudcom Mgr. Miroslavom Mazúchom na hlavnom pojednávaní 11.12.2015 v Martine takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaný

A.. H. Č., X.. XX. XX. XXXX Y. H., V. L. H. - E., N.. E. Š. XXX/X,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 18. 09. 2009 si na základe predchádzajúcej dohody od A.. C. O., X.. XX. XX. XXXX požičal a následne prevzal finančnú hotovosť vo výške 10.000 € ako pôžičku pre spoločnosť F. R. R., R.. K.. S., R. R. Y. H., F. Č.. X, IČO: 36 415 791, ktorej bol konateľom, ktorú sa zaviazal vrátiť do pätnástich dní od požičania, čo však v dohodnutej lehote neurobil, pričom už pri prevzatí finančnej hotovosti vedel, že túto nebude môcť vrátiť, pretože spoločnosť nemala na svojom bankovom účte vedenom v Č. L., C.. R., ani v pokladnici dostatok finančných prostriedkov k vráteniu požičaných peňazí, meškala s výplatami miezd zamestnancom asi 2 až 3 mesiace a v tom čase nemala a ani spoločnosť O. R., R.. K.. S., R. R. Y. H., IČO: 44 185 685 žiadnu písomne zaevidovanú žiadosť ani písomný prísľub úveru S. R. B. C. K. L., C.. R., R. R. G. L., Š. Č.. XX, IČO: 00 682 420, čím poškodenému A.. C. O., X.. XX. XX. XXXX spôsobil škodu vo výške 10 000,- €,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že iného uviedol do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému určuje skúšobnú dobu vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému A.. C. O., X.. XX. XX. XXXX Y. F., V. L. Z., P. Č.. XXX škodu vo výške 4 000,- € (slovom štyritisíc Eur).

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného A.. C. O., X.. XX. XX. XXXX Y. F., V. L. Z., P. Č.. XXX so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal 26.03.2012 pod sp. zn. 1Pv 567/10 obžalobu na A.. H. Č. pre skutok právne posúdený ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku podanej obžaloby.

Uznesením Okresného súdu Martin zo 04.06.2013, č. k. 2T/52/2012-160 bolo postupom podľa § 282 ods. 1 Tr. por., § 216 ods. 1 Tr. por. podmienene zastavené trestné stíhanie obžalovaného A.. H. Č. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. Podľa § 216 ods. 2 Tr. por. bola určená skúšobná doba vo výmere 1 rok. Podľa § 216 ods. 3 Tr. por. súd obžalovanému uložil, aby škodu poškodenému A.. C. O. v priebehu skúšobnej doby uhradil.

Uznesením Okresného súdu Martin zo 17.04.2015, č. k. 2T/52/2012-177 bolo podľa § 217 ods. 1 Tr. por. per analogiam pokračované v trestnom stíhaní obžalovaného A.. H. Č.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12.09.2015. V trestnom stíhaní bolo pokračované, pretože obžalovaný poškodenému nenahradil škodu podľa uzatvorenej vzájomnej dohody.

Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní 04.06.2013 po zákonom poučení a umožnení vykonať vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por., k tomuto ustanoveniu priamo nevyjadril. Súd mal preto za to, že obžalovaný nechcel urobiť žiadne vyhlásenie. Prejavil iba vôľu využiť ustanovenia o podmienene zastavení trestného stíhania. Výhradne pre účel prípadného podmienene zastavenia trestného stíhania vyhlásil, že spáchal skutok, pre ktorý je stíhaný (§ 216 ods. 1 písm. a/ Tr. por.). Jeho trestné stíhanie bolo na tomto hlavnom pojednávaní po splnení zákonných podmienok napokon podmienene zastavené.

Na hlavnom pojednávaní 09.12.2015 obžalovaný vypovedal, že v roku 2009 ako konateľ spoločnosti F. R. R., R..K..S.. si požičal finančné prostriedky od A.. C. O. vo výške 10.000 €. Požičané finančné prostriedky mal podľa dohody do 15 dní vrátiť. Finančné prostriedky ale A.. O. do 15 dní nevrátil. Finančné prostriedky požičiaval, pretože spoločnosť sa v roku 2009 dostala do vážnych finančných problémov v súvislosti s výstavbou malého pivovaru, na ktoré použili všetky dostupné prostriedky, ako aj vlastné finančné prostriedky. Finančné prostriedky chcel vrátiť poškodenému z výnosu úveru, ktorý mala poskytnúť R. B. C. K. L. na výstavbu malého pivovaru. V priebehu augusta 2009 predložil žiadosť o úver do Banskej Bystrice pracovníkovi R. B. C. K. L.. Riaditeľ bol v tom čase na dovolenke. Po tom, ako sa riaditeľ vrátil z dovolenky mu bolo zo strany pracovníka banky oznámené, že žiadosť musí zobrať späť, nakoľko R. B. C. K. L. vybavuje žiadosti podľa regionálnej príslušnosti žiadateľa. Žiadosť mala byť teda podaná do pobočky banky v Žiline. Z týchto dôvodov žiadosť znovu spracoval a podala ju synova spoločnosť O., R..K..S.. H. v pobočke v Žiline. Táto žiadosť bola podaná koncom mesiaca september alebo v októbri 2009. Po preverení všetkých podkladov a podnikateľského plánu pobočka nemala výhrady k predmetu úveru, ani k predloženému projektu, ale požadovala, okrem spomínanej stavby, založiť ešte jednu nehnuteľnosť, ktorou by sa poskytnutý úver zaručil. Jeho syn inú nehnuteľnosť nemal a preto úver nebol poskytnutý. Aj po tomto termíne hľadal možnosti vstupu ďalšieho investora do projektu, prípadne kupca. Informoval o tom aj O.. Ten mu v apríli 2009 poslal SMS správu s tým, že ak pôžičku nesplatí, tak celý prípad odovzdá alebo pohľadávku predá spoločnosti, ktorá sa zaoberá vymáhaním pohľadávok. O. ponúkal aj dohodu a chcel pôžičku zobrať na seba ako súkromnú osobu. Ponúkol, že pôžičku splatí do 31.05.2011. O. dohodu o sprístupnení záväzku odmietol a tvrdil, že on mu požičal finančné prostriedky ako súkromnej osobe a spoločnosť s tým nemá nič spoločné. Dňa 31.12.2010 zaplatil O. časť pôžičky vo výške 3.000 €. Potom začala vo veci vystupovať spoločnosť A. L., R..K..S.. Finančné prostriedky nesplatil aj z toho dôvodu, že budova malého pivovaru sa dostala do nútenej dražby, ale dražba sa uskutočnila až v treťom kole a cena išla podstatne dole. Poškodenému uhradil aj ďalších 3.000 €. V súčasnosti mu teda dlhuje 4.000 € ako istinu a úroky. K stavu spoločnosti F. R. R., R..K..S.. vypovedal, že v čase požičiavania finančných prostriedkov mala spoločnosť jeden bankový účet, na ktorom nemala žiadne finančné prostriedky. Spoločnosť taktiež nemala finančné prostriedky v pokladni. Spoločnosť mala dlhy. Za rok 2009 bol výsledok z hospodárskej činnosti - 15. 547 €. Spoločnosť dlhovala zamestnancom výplaty za dva alebo tri mesiace. Mali taktiež dlhy na odvodoch

do sociálnej a zdravotnej poisťovne. Spoločnosť mala rovnako úver z A., ktorá následne fúzovala s Č. L. vo výške 100.000 €. Mesačne mali splácať úver vo výške 1.000 €. Úver nestíhali splácať a banka dala budovu malého pivovaru do dobrovoľnej dražby. Za tento úver spoločnosť ručila nehnuteľnosťou - malého pivovaru a aj pozemkom, ktorý bol vo výmere 1 hektára, v jeho súkromnom vlastníctve. Budova aj pozemok boli predané v treťom kole dražby za 68.000 €. Celý výťažok z dražby dostala banka a spoločnosť F. R. zostala banke dlžná asi 3.000 € na splátkach. Podpísal zmenku a cez exekúciu mu strhávajú mesačne asi 215 € v prospech Č. L.. Spoločnosť jeho syna O. R., R..K..S.. R. R. Y. H. v súčasnosti už neexistuje. K svojej osobe vypovedal, že je dôchodca a jeho jediný príjem je dôchodok. Z dôchodku mu však sociálna poisťovňa vypláca iba zákonné minimum, ktoré mu prináleží a zvyšok ide exekútorovi. Z tohto dôvodu nezaplatil zvyšok dlhu poškodenému v skúšobnej dobe podmieneného zastavenia trestného stíhania.

Svedok poškodený A.. C. O. vypovedal, že 14.09.2009 prišiel za ním A.. H. Č. a chcel od neho požičať 10.000 €. Povedal mu, aby prišiel koncom týždňa. Č. opätovne prišiel 18.09.2009. Finančné prostriedky mal už pripravené a nakoľko Č. poznal už viac rokov a mal v neho dôveru, predmetnú sumu mu požičal, pričom o tejto pôžičke mu Č. vlastnoručne vystavil potvrdenie. Na základe dohody mu Č.A. sľúbil požičaných 10.000 € vrátiť do 15 dní od požičania. Predmetnú sumu mu však Č.A. v dohodnutej lehote, ani do 12.10.2010 (kedy vypovedal v prípravnom konaní) nevrátil. Viackrát sa ho pokúšal kontaktovať, avšak neúspešne.

Na hlavnom pojednávaní poškodený spresnil, že finančné prostriedky si požičali ako fyzické osoby. Č. mu sám navrhol lehotu splatnosti 15 dní. Povedal mu len, že má nejaký úver na ceste a dohodnutú technológiu na výrobu. V tej dobe mal vedomosť, že Č. vyrába sirupy. Finančné prostriedky mu požičal, pretože boli priatelia. O stave jeho spoločnosti v tej dobe nemal presné informácie. Obžalovaný mu pri požičiavaní peňazí zamlčal, že má nejaké dlhy. V prípade, že by vedel o jeho dlhoch, tak mu peniaze nepožičia. Finančné prostriedky požičal ešte v roku 2009. Myslel si, že mu všetko vráti, ale obžalovaný odvtedy stihol predať celý majetok, dom, autá a ešte sú vedené voči nemu exekúcie. V priebehu konania sa pokúsil aj o mediáciu. Obžalovaný sľúbil, že pôžičku uhradí. Dohodli sa aj na splátkach, ale nikdy nič neuhradil. Až 31.12.2010 mu uhradil 3.000 € a 01.07.2011 ďalších 3.000 €. Obžalovaný s ním nekomunikuje. Podľa jeho názoru si robí výsmech z neho, ale aj zo súdnictva, pretože v roku 2012, keď podpísovali dohodu o náhrade škody mal ešte nejaký majetok. V súčasnosti obžalovaný už nie je vlastníkom žiadneho majetku. Ďalej vypovedal, že spoločnosť A., R..K..S.. bola poverená iba vymáhať jeho pohľadávku voči Č., ale nič nevymohla.

Podľa písomného potvrdenia z 18.09.2009 obžalovaný A.. H. Č. 18.09.2009 potvrdil, že prevzal od A.. C. O. finančnú hotovosť 10.000 € ako pôžičku pre spoločnosť F. R. R., R..K..S.. Uvedená pôžička bude podľa potvrdenia vrátená do 15 dní.

Svedok A.. E. D., bývalý riaditeľ regionálneho zastúpenia R. B. C. K. L. Y. L. L. vypovedal, že niekedy v roku 2009 sa nahlásil k nemu na rokovanie nejaký pán. Mohlo ísť o obžalovaného Č.. Oslovil ho s požiadavkou dofinancovania malého pivovaru niekde pri Turčianskych Tepliciach. Vysvetlil mu možnosti dofinancovania. Informoval ho o podmienkach a odporučil mu požiadať úver len na technológiu. Poskytol mu žiadosti, tlačivá, ekonomické tabuľky a informoval ho, že podmienkou toho, aby bola jeho žiadosť prejednaná v Banskej Bystrici musí mať spoločnosť sídlo v tomto kraji. Následne boli poštou doručené vyplnené tlačivá o úver, ale sídlo spoločnosti bolo v Martine. Z týchto dôvodov zavolať Č. a informoval ho, že táto žiadosť nemôže byť prejednaná v Banskej Bystrici. Poradil mu, aby sa obrátil na regionálne zastúpenie v Žiline. Vyplnené tlačivá mu vrátil.

Podľa výpisov z účtov z Č. L. z predmetného obdobia R. F. R., R..K..S.. nemala finančné prostriedky na vrátenie pôžičky, na jednom účte boli mínusové hodnoty a zároveň mala nesplatený úver (č. I. 57-69 spisu).

Podľa výdavkových pokladničných dokladov spoločnosť F. R. R., R..K..S.. však vyplatila v hotovosti rôznym osobám v predmetnom období, najmä zamestnancom rôzne finančné čiastky, ale taktiež A.. H. Č. 3.700 € dňa 19.10.2009 (č. I. 76-88 spisu).

Podľa písomného oznámenia R. B. C. K. L. z 27.06.2011 A.. H. Č., spoločnosť F. R. R., R..K..S., H. a ani spoločnosť O., R..K..S., R. R. Y. H. sa ako žiadatelia o poskytnutie úveru nenachádzajú v ich informačnom systéme. Pokiaľ žiadosť o úver nebola písomne zaevidovaná banka nemá možnosť zistiť, či menovaný subjekt žiadal o úver. Banka nevedie evidenciu neúspešných žiadateľov. Subjekty nie sú k 27.06.2011 ani klientmi banky (č. I. 102 spisu).

Súd mal vykonaným dokazovaním a jeho zhodnotením preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je z neho uznaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Obžalovaný si od poškodeného požičal finančné prostriedky na 15 dní. Táto okolnosť v konaní nebola sporná. Obžalovaný finančné prostriedky požičal v situácii, keď spoločnosť, v ktorej bol konateľom nemala žiadne finančné prostriedky na svojom účte, v pokladni a mala splácať úver asi 1.000 € mesačne, zároveň dlhovala svojim zamestnancom výplaty za dva až tri mesiace. Z týchto dôvodov obžalovaný mal evidentne už pri požičiavaní vedomosť, že nevráti požičané finančné prostriedky v lehote 15 dní poškodenému. Na druhej strane treba zdôrazniť, že spoločnosť F. R. R., v ktorej bol obžalovaný konateľom, vyplácala finančné prostriedky obžalovanému ako fyzickej osobe práve v dobe, keď mal vrátiť finančné prostriedky poškodenému. Obžalovaný sa podľa záveru súdu nemohol spoliehať na poskytnutie úveru zo R. B.K. C. K. L., lebo vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný v tom čase v Banskej Bystrici ani v Žiline žiadnu oficiálnu žiadosť o poskytnutie úveru nepodal. Bolo iba preukázané, že sa o úvere sa informoval. Svedok sa jasne vyjadril, že obžalovaného už pri ústnej konzultácii informoval, že žiadosť sa musí podať podľa sídla spoločnosti. Konanie obžalovaného v tomto smere bolo preto čisto formálne. Na základe týchto preukázaných okolností sa evidentne nemohol ako dlhoročný podnikateľ spoliehať na to, že úver bude reálne poskytnutý.

Súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Obžalovaný sa obohatil o 10.000 € na škodu poškodeného A.. C. O.. Poškodený bol konaním obžalovaného uvedený do omylu, pretože obžalovaný využil priateľský vzťah s poškodeným, jeho dôveru k nemu a ten na základe toho finančné prostriedky požičal. Obžalovaný mu v čase poskytnutia finančných prostriedkov neoznámil, že jeho spoločnosť nemá dostatok finančných prostriedkov, že dlhuje mzdy zamestnancov 2-3 mesiace a spláca úver banke. Obžalovaný mu rovnako neoznámil, že aj ako fyzická osoba ručí svojim majetkom za úver spoločnosti. Poškodený sa sám vyjadril, že keby o týchto skutočnostiach vedel, tak mu finančné prostriedky nepožičia. Z týchto dôvodov poškodený konal v omyle a v dôvere obžalovanému finančné prostriedky požičal. Obžalovaný konal v priamom úmysle požičané peniaze v lehote nevrátiť tak, ako je uvedené v § 15 písm. a/ Tr. zák.. Súd hodnotí čiastkové úhrady pôžičky obžalovaným z rokov 2000 a 2011 iba ako úhrady vykonané pod ťarchou vedeného trestného stíhania.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal z ustanovení § 34, § 36, § 37, § 38 Tr. zák. Obžalovanému poľahčovalo, že doposiaľ viedol riadny život. Súd priťažujúcu okolnosť nezistil. Súd z týchto dôvodov obžalovanému uložil trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby so skúšobnou dobou na 16 mesiacov. Súd je presvedčený, že takto uložený prevychová obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a nedopúšťal sa trestnej činnosti.

Súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému škodu 4.000 €, lebo si ju v tejto časti riadne a včas uplatnil. Obžalovaný si od poškodeného požičal 10.000 € a do dňa súdneho rozhodovania vrátil 6.000 €.

Súd poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie, pretože nárok na náhradu škody v ďalšej časti nebol uplatnený riadne. Poškodený 12.10.2010 (č. I. 25 spisu) vypovedal, že celková škoda je 19.857,70 €, čo je požičaná suma vo výške 10.000 €, úroky z omeškania 8.250 € a provízia vo výške 1.607,70 €, ktorú zaplatil spoločnosti A., R.K..S. za právnu pomoc týkajúcu sa tohto prípadu. Na hlavnom pojednávaní 04.06.2013 (č. I. 156 spisu) vypovedal, že navrhuje, aby súd po uznaní viny uložil povinnosť nahradiť škodu vo výške 10.089,63 €, ktorá pozostáva z nezaplatenej istiny 8.800 € a úroky z omeškania od 18.09.2009 až doposiaľ tvoria zvyšok do výšky 10.089,63 €. Na ďalšom hlavnom pojednávaní 09.12.2015 (č.l. 196 spisu) svoj nárok modifikoval a uviedol, že uplatňuje náhradu škody 4.000 € za nezaplatenú a nevrátenú istinu a úroky z omeškania 11.791 € a služby splnomocnenkyne poškodenej, ktoré by neskôr vyčísli. V záverečnej reči uviedol, že uplatňuje nárok na náhradu škody voči obžalovanému vo výške 10.000 € pozostávajúci z nezaplatennej istiny, z úrokov z omeškania a trov právneho zastúpenia splnomocnenkyne poškodenej.

Z takto uplatneného nároku na náhradu škody bol jasne a zrozumiteľne špecifikovaný iba nárok na náhradu škody v časti nezaplatennej istiny 4.000 €. Výška úrokov z omeškania a doba omeškania nebola nakoniec presne vyčíslená a vyšpecifikovaná, navyše bola uvedená spolu s náhradou trov poškodeného spojených s pribratím splnomocnenca. Rozhodovanie o trovách právneho zastúpenia splnomocnenkyne poškodeného je možné podľa zaužívanej súdnej praxe v trestnom konaní až po právoplatnosti rozsudku, ak bol poškodenému aspoň sčasti priznaný nárok na náhradu škody (§ 557 Tr. por.), lebo tieto trovy

nemožno považovať za škodu spôsobenú trestným činom. Z týchto dôvodov, keďže nárok v tejto zvyšnej časti nebol uplatnený riadne (§ 46 ods.3, § 164a Tr. por.) súd poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.